

B.Dolenc: Sveti Janez Henrik Newman - Svetnik, ki nagovarja srca

29. maj: OBLAK SE JE UMAKNIL

Slišali smo, da se je moral Janez Henrik Newman v svojih poznih letih še enkrat podati na idejno bojno polje. Ugleden razumnik je njega in vso katoliško duhovščino javno obtožil neiskrenosti in spogledovanja z lažjo. Newmanov odgovor in zagovor je prišel v obliki življenjske izpovedi, knjige, ki se je porajala v bolečinah, a je z njo enkrat za vselej opral svojo čast in si pridobil spoštovanje vse Anglije.

Leta 1878 je v Rimu umrl blaženi papež Pij IX. Ponaša se z najdaljšim papeževanjem v zgodovini Cerkve - vodil jo je skoraj 32 let. Nasledil ga je Leon XIII, krepak in velik mož, ki so mu bile Newmanove misli blizu in ga je že dolgo občudoval. Ugledni možje iz Anglije so mu predlagali, da Newmana imenuje za kardinala. Ko so Newmana povprašali o tem, je povedal, da bi to čast sprejel predvsem zato, da bi javnost enkrat za vselej izvedela, da Rim potrjuje njegovo delo. Ko je leta 1879 prišlo pismo z imenovanjem iz Rima, ga je Newman vesel in hvaležen sprejel. S tem sta bili potrjena njegova poslušnost in zvestoba Cerkvi. »Oblak se je za vedno umaknil od mene,« je vzkliknil.

Še zadnjič je starček, ki si bo kmalu naložil osem križev, odpotoval v Rim in se tam srečal s papežem Leonom XIII. Ta ga je prijel za roko in jo ves čas pogovora držal. Spraševal ga je, kako uspeva oratorij. Povedal je, kako zelo ga občuduje in kako vesel je, da ga lahko imenuje za kardinala. Navzočim oratorijancem je papež dejal: »Ne bojte se, ne bom vam ga vzel. Pustil bom, da bo še naprej vaš oče, predstojnik in vodnik, in bo prinašal blagoslov Angliji.« Ob odhodu je papež Newmana vnovič prijel za roko in ga pospremil do izhoda. Vsi navzoči so čutili, kako zelo zaslužena je bila čas, ki mu je bila s tem izkazana.

Kot kardinal je moral dati izdelati svoj grb in izbrati geslo na njem. Z njim je želel povzeti vse, kar je v življenju veroval, pisal in uresničeval. Vera mu ni pomenila le skupka verskih resnic, ampak ljubezen do osebe Jezusa Kristusa. Bog govori človeku in človek Bogu. Po skrbnem premisleku je za kardinalsko geslo izbral besede: **Srce govori srcu**. Hotel je reči: tako Bog nagovarja človeka. Tako je skušal tudi Newman nagovoriti vsakega človeka - z ljubeznijo, kot prijatelj.

Ob vrnitvi v Anglijo so mu pripravili najprisrčnejši sprejem. Vsa dežela je pokazala zanimanje za njegovo odlikovanje. Veselje je preplavljalo katoličane, posebej tiste v Birminghamu, zlasti njegove sobrate in župljane.

Ko je vstopil v cerkev, so vsi pokleknili. Oglasile so se orgle. Sredi svojih sobratov oratorijancev je bil srečen. Čutil je, da je velika množica ljudi zares vesela njegove vrnitve. Ni imel slovesnega nagovora, ampak je skoraj pritajeno rekel: »Kako srečen sem, da sem spet doma!«

Iz Newmanovih duhovnih spisov:

V tebi, Marija, je uresničeno, kar je Najvišji sklenil od začetka. Tebe, mojstrovino svojih rok, je okrasil z najsijajnejšo lepoto, kar jih je podelil stvarjem, in te postavil pred nas. Ljubezniva Mati, z vsem svojim bitjem nam govoriš o večnem Bogu kakor jutranja zarja, ki je tvoj simbol. Tvoja podoba odseva čistost in mir in nas dviga k nebesom. Poslanka prave luči si in upanje romarjev na zemlji. Vodi nas tudi poslej, kakor si nas vodila doslej! Iz te temne noči, skozi zmedo nas vodi k Jezusu, vodi nas domov!

Kraljica vseh svetnikov - prosi za nas!

Sveti Janez Henrik Newman - prosi za nas!